

Verhalen die je raken

Mijn Geheim

Special

www.mijngeheim.nl

Het kastje, de muur...

& jeugdhulpverlening

Shanti en Jort zijn

seksueel gelukkig samen

ong en opgebrand

Manon (28) denderde maar door

Enmaal zelf moeder kreeg

likki's rotjeugd haar toch te pakken'

Geheim

Gesjoemel voor
een diploma

*'Seks is
de rode draad
in mijn leven'*

Happy Hooker Xaviera Hollander blikt terug

NR. 20/03 ADVIESPRIJS €3,50 - BELGIË: €3,50 - EXPORT €5,00

betapress

Xaviera Hollander blikt terug
op haar veelbewogen leven

‘Humor, seks & dood dat zijn de drie hoofdingrediënten in mijn leven’

Schrijfster en voorvechtster van de seksuele revolutie Xaviera Hollander (76) ofwel Vera de Vries werd wereldberoemd met haar bestseller ‘The Happy Hooker’, een openhartig en opwindend boek over haar leven als bordeelhoudster in New York. Ook had Xaviera 35 jaar lang een adviesrubriek over seksuele problemen in het tijdschrift Penthouse. Onlangs verscheen een heruitgave van haar autobiografie ‘Kind af’. Een goede reden voor een gesprek met Xaviera.

MG *Behalve maar liefst zeventien boeken over seks schreef je ook een autobiografie met de veelzeggende titel ‘Kind af’. Het is een ode aan je Nederlands-Joodse vader die werkzaam was als arts-psychiater, en aan je moeder, een Frans-Duitse topmannequin. Je bent in 1943 geboren in Soerabaja tijdens de Japanse bezetting in Nederlands-Indië en je hebt je eerste drie levensjaren doorgebracht in een Jappenkamp. Heb je daar herinneringen aan?*

“Sommige dingen heb ik pas naderhand gehoord. Bijvoorbeeld dat mijn vader opgesloten is geweest in de beruchte Werfstraat-gevangenis en daar vreselijk is gefolterd. Maar ik heb ook zeker mijn eigen herinneringen nog aan gruwelijke taferelen in het kamp, al begreep ik vanwege mijn nog jonge leeftijd niet goed wat er allemaal gebeurde. Zo heb ik mijn moeder horen gillen, terwijl ze door de wrede kampcommandant Sonei en een paar soldaten in elkaar werd getrapt en met riemen en stokken zowat werd doodgeknuipeld. En dat alleen maar vanwege een zakje suiker dat ze het kamp in had gesmokkeld in ruil voor een diamanten ring, om mij, haar kind te redden van de hongerdood. Ze lieten haar daarna voor dood achter en de volgende dag werd ze in het lijkenhuis gesmeten. Terwijl mijn moeder daar dagenlang lag te creperen, keek niemand naar mij om. Gelukkig was daar Ankie, een meisje van zeven dat mij het leven heeft gered, want dankzij haar ben ik toen niet uitgehongerd. Ankie sprak de taal van de apen en de honden. Toen de kampcommandant haar zieke broertje wilde laten verscheuren en opvreten door gek gemaakte honden, heeft zij in een die-rentaaltje die honden tot rust gemaand, terwijl alle gevangenen vol angst en afschuw stonden toe te kijken. Dat was zo bijzonder. Dat broertje is later een beroemd hersenchirurg geworden en Ankie voert nu de stadskuiven in Amsterdam. En mijn moeder heeft destijds in het lijkenhuis net zolang gesmeekt dat kampbewakers haar uiteindelijk naar de ziekenboeg hebben gebracht.”

MG *Welke invloed heeft de oorlog op jou gehad als kind?*

“Ik was een behoorlijk wrak na de oorlog en ben onder behandeling geweest bij verschillende psychiaters. In het donker slapen lukte niet, nog steeds niet eigenlijk. Er brandt nog altijd een lampje in mijn slaapkamer. Ook had ik gruwelijke nachtmerries en heb ik tot mijn veertiende jaar in bed geplast. Tot mijn vader zei: ‘Voor iedere droge nacht krijg je een kwartje.’ Nou, dat bleek het wondermiddel! Dat was vast mijn *jewish mind*, haha!”

MG *In je boek ‘Kind af’ staat dat je ook heel druk en opstandig was.*

“Zeker, en ik beukte er graag op los. Op de lagere school zaten ook allemaal van die stomme trutten. En ik was wreed met dieren, trok aan staarten van honden en katten. Nu ben ik juist dol op ze, maar toen... Ik was gewoon heel erg kwaad. En de hele dag door zeurde mijn moeder: ‘Pas je op, doe je jas dicht, rij voorzichtig, doe dit, doe dat.’ Door die kampervaringen had mijn moeder, net zoals veel Joodse vrouwen na de oorlog, een enorm leeuwinnencomplex ontwikkeld. Ik was ook nog eens enig kind, dat maakte haar nog bezorgder. Natuurlijk bedoelde ze het goed maar ik werd dat zo zat. ‘Ach mens, houd je kop! riep ik een keer. Maar mijn vader hoorde dat en schreeuwde woedend: ‘Noem je moeder nooit meer ‘mens’!’

MG *Nadat je je diploma had behaald op het Amsterdamse Barlaeus Gymnasium, volgde je een secretaresseopleiding en vond een baan. Maar op je twintigste vertrok je plotseling naar Zuid-Afrika. Wat was daarvan de reden?*

“Mijn vader lag toen al twee jaar ziek thuis vanwege een beroerte en dat vond ik vreselijk. In de zes jaar die daarop volgden heeft hij nog de een na de andere beroerte gehad. Ziekenhuis in, ziekenhuis uit. Hij was een heel charmante man en een gerespecteerd arts-psychiater en het was voor mij verschrikkelijk om die ondergang te zien. Ik kende mijn vader zo goed, ik zag

het meteen aan hem als er iets mis was. Zo ook die keer dat ik hem bezocht en ontdekte dat hij met een scherp van een kapotgeslagen wekkertje had geprobeerd zijn keel door te snijden. Het is hem niet gelukt, daar had hij de kracht niet voor. Maar ik kon het niet meer aanzien en wist dat ik daar weg moest. Anders ging ik er zelf aan kapot.”

MG *Je was echt een vaderskindje?*

“Ja, ik was totaal verliefd op die man. We hadden een ziekelijke vader-dochterrelatie. Hij had gehoopt op een zoon die Xavier zou gaan heten. Misschien snakte ik daarom altijd zo naar zijn

goedkeuring. Ik was intelligent, haalde altijd hoge cijfers en tijdens mijn werk als secretaresse werd ik door uitzendbureau Manpower verkozen tot Miss Tik, de beste secretaresse van Nederland. Mijn vader was toen al gedeeltelijk verlamd maar wel aanwezig bij de wedstrijdfinale en de prijsuitreiking, samen met mijn moeder. Daar was ik hartstikke trots op. Vooral toen ik voor het eerst op televisie kwam.”

MG *En je moeder was je rivaal?*

“Enorm! Ik wedijverde met haar om de genegenheid en aandacht van mijn vader. Maar zij was net zo goed ook ja-

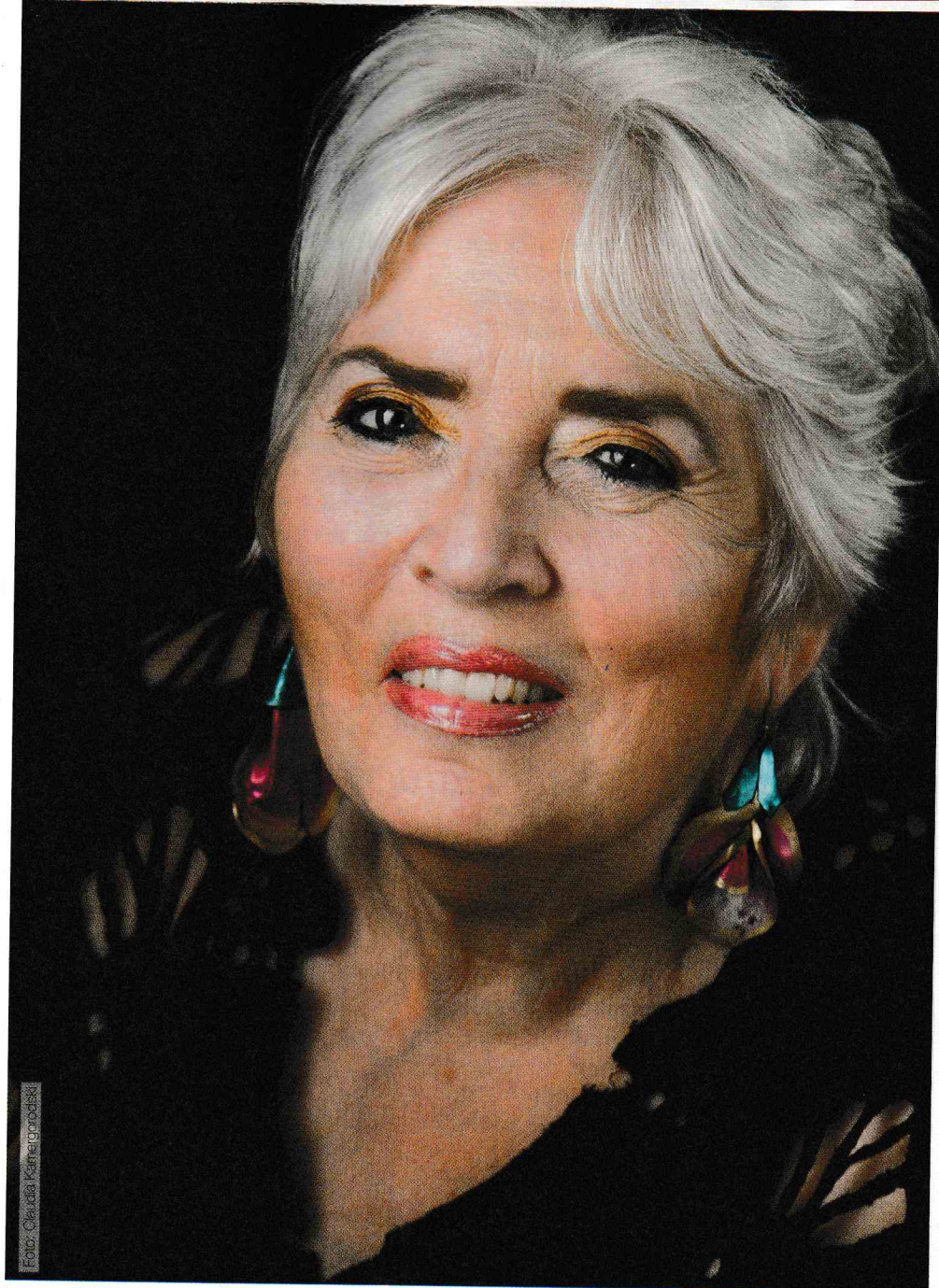

Foto: Claudia Kamerling/S&P

loers op mij, hoor! Ze was werkelijk een beeldschone vrouw, een Frans-Duitse topmannequin met elegante, lange benen en een zeer verfijnde smaak. Ja, ze was veel mooier dan ik. Maar daar staat tegenover dat ik altijd een beter gevoel voor humor had.

Na mijn vaders overlijden is de relatie tussen mijn moeder en mij heel goed geworden. Die zou je bijna symbiotisch kunnen noemen."

"Ze was heel preuts! Ik wilde haar niet in verlegenheid brengen en daarom verzon ik jarenlang allerlei verhaaltjes. Mijn moeder dacht dat ik voor een advertentiebureau werkte tot die bewuste dag dat de buurman bij haar binnenstapte met De Telegraaf onder z'n arm. Daarin stond met grote letters dat 'onze eigen Vera de Vries' ofwel Xaviera Hollander madam was van een bordeel in New York.

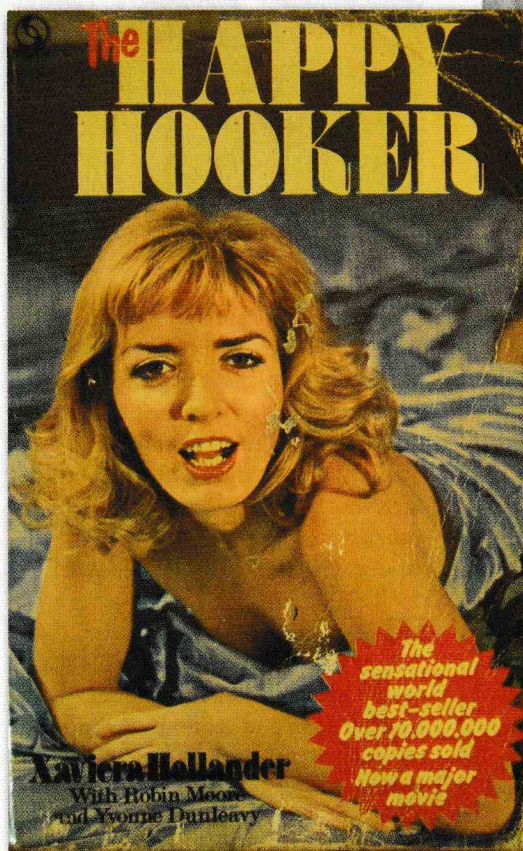
'Ik wedijverde met mijn moeder om de genegenheid en aandacht van mijn vader. Maar zij was ook jaloers op mij, hoor'

MG Na je vertrek werd je een callgirl?

"Niet meteen. Eerst woonde ik in Zuid-Afrika bij mijn halfzusje en na een verbroken verloving vestigde ik me in New York waar ik een baan vond als secretaresse op het Nederlands consulaat in Manhattan. Ik hield van seks en ik was er ook goed in. Eigenlijk was ik op zoek naar de ware Jacob, iemand op wie ik verliefd kon worden. Maar voor een glaasje jus d'orange ging ik wel plat, als het tenminste een leuke man was. Doordeeweeks had ik seks met ze tussen de bedrijven door, maar in de weekenden zag ik die kerels niet. Dan zaten ze keurig thuis. Een zwaar opge maakte vrouw - ik wist toen nog niet eens hoe een prostituee eruitzag - zei op een keer: 'Honey, you're sitting on a goldmine.' Ik vroeg wat ze daarmee bedoelde. 'Kijk nou eens goed naar al die visitekaartjes. Dat zijn allemaal business-adressen. Je kunt je er ook voor laten betalen!' Door weer een andere vrouw werd ik voorgesteld aan een top-madam en zo werd ik een chique call-girl. Een jaar later opende ik mijn eigen bordeel, *Xaviera's Happy House*."

MG Dat heb je tien jaar verborgen gehouden voor je moeder. Waarom eigenlijk?

Ze schrok zich rot! Hoerenmadam klinkt natuurlijk niet zo fijntjes als callgirl. En naast dat artikel prijkte een pikante foto van mij in vol oorlogsornaat, sexy lingerie, zwartleren laarzen, met een zweep in m'n hand,

veroordeeld en ze zocht me ook op in New York. Nadat ze de Nederlandse versie van *The Happy Hooker* had gelezen, konden we er ook goed over praten. Ik heb haar een keer een prachtige Amerikaanse bontjas gegeven, maar daar had ik wel vijf keer een nummertje voor moeten maken. Dat vertelde ik er natuurlijk niet bij. Maar ze vermoedde al zoiets en dat ging haar te ver. Ze heeft die jas toen weggegeven aan een of ander lelijk scharminkel!”

MG *Later heb je je aan dat Happy Hooker-imago willen ontworstelen. Schaamde je je ervoor?*

“Nou ja, eigenlijk toch wel. De tophoer zijn van de wereld, dat voorbeeld

Ik ben toen een table d'hôte begonnen - een gastentafel - waarbij ik leuke mensen, meestal koppels, uitnodigde om aan te schuiven en mee te eten. Zo ontstond *The Happy Cooker* met goede koks, theater en live music. Heel gezellig. In het begin zaten ze bij de eigen partner en dan wisselde men na de hoofdmaaltijd van plek, een beetje zo'n sfeertje. Dat heeft mijn moeder nog meegemaakt. Ik was specialist in de Joodse theaterstukken en ik weet zeker dat, als mijn Joodse vader nog had geleefd, hij daar ook hartstikke trots op was geweest. Ik vond theater altijd al leuk en heb zelf ook theaterlessen gevolgd in Toronto. Want ik heb ook een tijdje in Canada gewoond, en in Spanje. Ik heb wel zeven levens geleid!”

MG *Wat is dan nu, terugkijkend, de rode draad in die levens?*

“*Having fun!* Seks! Met mijn Schotse minnaar in Spanje heb ik me echt de eerste twee jaar suf gevreeën, de hele dag door, want we hadden daar verder niks te doen. Een van zijn quotes was: ‘*Do you wanna fight or fuck?*’ *Fight first*

liggend onder een grote spiegel die boven het bed hing. Haha! Dat kwam allemaal door journalist Henk van der Meyden. Zonder toestemming had hij mijn boek slordig in het Nederlands laten vertalen en hier uitgebracht met een ordinaire kaft erom. Maar mijn vader was net overleden en na allerlei smeekbedes van mijn moeder heeft hij het boek weer van de markt gehaald. Later heb ik zelf een Nederlandse versie uitgebracht en gepromoot in televisieprogramma's van Sonja Barend en Willem Duys. Toen werd het boek ook in Nederland een enorme hit.”

MG *Van je boek ‘The Happy Hooker’ zijn uiteindelijk zo'n 16 miljoen exemplaren verkocht. Je was de koningin van de Amerikaanse seksindustrie. Kon je moeder dat uiteindelijk accepteren?*

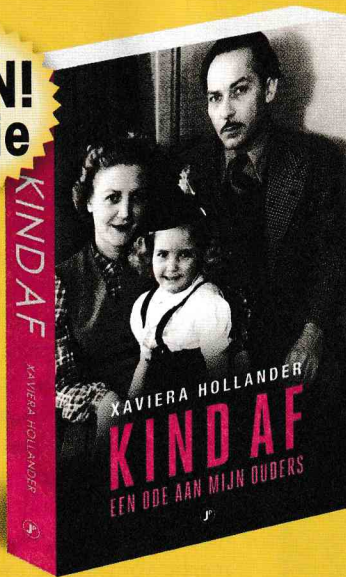
“Ze heeft me er in ieder geval nooit om

Mama dacht dat ik voor een advertentiebureau werkte tot de dag dat de buurman binnenstapte met De Telegraaf onder z'n arm'

zijn, daar had ik op een gegeven moment geen zin meer in. Dat begrijp je toch wel? Vergelijk het nou eens met de Amsterdamse wallen. Daar is het nu zo erbarmelijk. Die meiden die daar zitten spreken amper twee woorden Engels of Nederlands. Ik had een heel sjiek, geestig bordeel met prachtige meisjes die meerdere talen spraken. Echt knappe, intelligente jonge vrouwen. Courtisanes zou ik ze eerder noemen, of call-girls. Niet hoer. Het woord *happy hooker* heb ik nooit leuk gevonden.

and then a fuck!” zei ik dan en dat werd de beste seks, juist omdat we kwaad op elkaar waren. Hij was een fantastische minnaar, maar hij dronk zo nu en dan een beetje te veel dus nee, die relatie is uiteindelijk toch doodgebloed. Verder viel ik altijd op mannen die iets in zich hadden van mijn vader. Intelligent, Joods, dus lekker besneden, keurig en clean. Maar als je dan ongesteld was, oh nee dan raakten ze je vier dagen niet aan. Dan kwam nog net niet het laken met het gat tevoorschijn. En orale seks

**WIN!
actie**

Het boek 'Kind af' is in 2001 in een kleine oplage verschenen en onlangs opnieuw uitgegeven bij Just Publishers (€20,00).

Mijn Geheim mag drie exemplaren weggeven. Wil je hier kans op maken, mail dan vóór 28 juli 2020 je naam en adres naar redactie@mijngeheim.nl onder vermelding van 'Kind af'.

Te bestellen bij o.a. www.ako.nl en www.bruna.nl.

Meer weten over Xaviera Hollander? Kijk op: www.xavierahollander.com

wilden ze ook niet altijd, heel clean waren ze. Terwijl ik bijvoorbeeld een fantastische relatie heb gehad met een masochistische travestiet, die ook timmerman was. Die had juist zo'n lekkere verse zweetlucht van het harde werken. Ik heb leuke minnaars gehad en een paar prachtige lesbiennes tussendoor, want ik ben zeer biseksueel. Ik fantaseer vaak over vrouwen, eigenlijk meer dan over mannen."

MG *Enerzijds is er veel seksuele vrijheid en tolerantie, anderzijds lijkt ook de preutsheid toe te nemen onder jongeren. Wat vind jij daarvan?*

"Dat doet mij denken aan een goede vriendin van mij die jaren in de prostitutie heeft gezeten. Zij heeft nu twee kleindochters. De ene van vijftien heeft vaak seks met allerlei ordinaire kereltjes, liefst zonder condoom. Haar andere kleindochter van achttien is maagd en verloofd. Nu heeft haar vriend ergens een *royal suite* gehuurd om haar te ontmoagden. Wat een groot verschil, hè! De gouden middenweg vinden in je leven lijkt mij het beste, als je dat kunt."

MG *Is dat jou gelukt, de gouden middenweg vinden?*

"Ja hoor, ik wist precies tot hoever ik kon gaan. Wel kan ik vreselijk jaloers zijn. In Amerika ben ik op orgieën geweest in prachtige huizen met zwembaden middenin de huiskamer waar je alles kon zien gebeuren. Echt leuke feesten. Maar als ik nu met mijn man naar zo'n orgie zou gaan, dan zou ik het vreselijk vinden als ik hem hoorde steunen bij een andere vrouw."

MG *Je hebt 17 boeken over seks geschreven, maar 'Kind af' is je lievelingsboek. Hoe komt dat?*

"Omdat het mijn meest emotionele boek is, waarin ik ook echt laat zien wie ik zelf ben. En ik was een beetje uitgekeken op seks. Toevallig heb ik net twee mooie hoofdstukken geschreven voor mijn allernieuwste boek met de titels: *Still happy after all this years* en *Older but wiser*. Ze gaan onder meer ook over de dood, een van mijn favo-

riete onderwerpen. Ik ben meer geïntrigeerd door de dood dan door het leven. Mijn euthanasie-papieren liggen al klaar, want ik wil echt niet dat ze me laten creperen. Maar zo makkelijk gaat dat allemaal niet. Mijn moeder was op haar 86ste helemaal op, maar geestelijk nog volledig bij zinnen. Zij had ook een euthanasieverklaring, maar toen ze uit het leven wilde stappen, weigerde het katholieke ziekenhuis waar ze lag daaraan mee te werken. Dus lieten ze haar uitdrogen. Nou, dat is verschrikkelijk hoor! Begin februari was ik bij de crematie van mijn favoriete oom Jacques Waisvisz, een bekende Nederlands-Joodse Engelandvaarder en scheikundige die na een lang ziekbed voor euthanasie heeft gekozen. Hij is 101 jaar geworden. Terwijl hij opgebaard lag, heeft mijn man nog een foto van hem genomen. Hoog voorhoofd, volle snor en ditmaal zonder zijn brillette op het eind van z'n grote neus. Ik zag een soort smile op z'n wangen en dacht: dat is nou een *nice way to go*. Zo wil ik ook gaan."

MG *Hoe kijk je aan tegen het ouder worden?*

"Ik wil niet echt krakkemikkig oud worden, ook al ben ik daar al naar op weg. Vanwege versleten rugwervels slik ik sinds kort Tramadol tegen de pijn. Maar voorlopig heb ik nog een lang leven voor me. Hoe, dat weet ik nog niet. Maar ik rook niet, ik drink niet en omdat ik mollig ben heb ik een heel strakke huid. Ik heb alleen dertig jaar geleden mijn oogleden laten doen. Mijn moeder barstte al vroeg van de plooiën, maar behield toch een jeugdige gezicht, omdat ze zulke prachtige ogen had. Maar ze rookte en had zoveel narigheid meegemaakt. Ik heb eigenlijk niet veel verdriet gehad in mijn leven, godzijdank."

MG *Toch schrijf je in 'Kind af' dat je ook vaak depressief en eenzaam bent geweest.*

"En totaal suïcidaal. Ja ja, ik heb op zoveel manieren geprobeerd zelfmoord te plegen, maar ben daarin iedere keer gefaald. Een paar jaar geleden ging het financieel wat fout en zei ik tegen mijn man: 'Ik spring van het Hilton af, net als Herman Brood!' 'Als je het hondje maar hier laat,' antwoordde hij droog. Ja, humor, seks en de dood, dat zijn wel de drie belangrijkste ingrediënten in mijn leven."

MG *Je hebt er nog zin in voorlopig?*

"Absoluut! Ik heb een heerlijk leven. Ik ben heel blij dat ik een schat van een trouwe man heb. Philip is tien jaar jonger, Joods, warm, gevoelig en emotioneel en iemand die niet gauw kwaad wordt. Hij kookt hartstikke goed en valt gelukkig op vrouwen die wat stevig zijn zoals ik. We wonen in een prachtig huis met een traplift en een tuin. Samen runnen we een *Bed & Breakfast* in Amsterdam-Zuid, *Xaviera's Happy House*. Wat gezellig is bij ons, is het middaguur, bij de lunch of buiten in de tuin als het lekker weer is.

Of we gaan samen naar boven en dan praten of vrijen we. We genieten van elkaar. Op je 76ste is seks eigenlijk niet meer zo belangrijk." ■